

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 11CoP/460/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1318202601
Dátum vydania rozhodnutia: 14. 11. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Bianka Gelačíková
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2018:1318202601.1

Uznesenie

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Bianky Gelačíkovej a členiek senátu Mgr. Patrície Železníkovej a Mgr. Aleny Čakváriovej, v právnej veci manželky - navrhovateľky: J. G. N. A., nar. XX.XX.XXXX, bytom N. 8, XXX XX Bratislava, zastúpenej JUDr. Danielou Ježovou, LL.M., PhD., advokátkou so sídlom Javorinská 13, 811 03 Bratislava, proti povinnému: R. E., nar. XX.X.XXXX, trvale bytom H., XXX XX H., t.č. bytom J. N. XX, XXX XX J., zastúpený JUDr. Andrejom Garom, advokátom so sídlom Štefániková 14, 811 05 Bratislava, v konaní o návrhu navrhovateľky na určenie výživného na manželku, o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia, na odvolanie manžela - osoby povinnej podľa návrhu platiť výživné proti uzneseniu Okresného súdu Bratislava III zo dňa 02.05.2018, č.k. 12Pc/6/2018-36, takto

rozhodol:

Uznesenie súdu prvej inštancie sa m e n í tak, že súd nariaďuje neodkladné opatrenie, ktorým ukladá povinnému povinnosť platiť navrhovateľke k jej rukám výživné vo výške XXX eur mesačne, vždy do 15. dňa v mesiaci, počnúc od 02.05.2018 až do právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej.

odôvodnenie:

. Okresný súd Bratislava III uznesením zo dňa 02.05.2018, č.k. 12Pc/6/2018-36 uložil povinnému povinnosť platiť navrhovateľke k jej rukám výživné vo výške XXX Eur mesačne, vždy do 15. dňa každého mesiaca vopred, počnúc od 02.05.2018 až do právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej.

2. Svoje rozhodnutie právne odôvodnil podľa § 324 ods. 1, 3, § 325 ods. 1, § 326 ods. 1, § 328 ods. 1, § 329 ods. 1 veta prvá, § 333, § 334 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“), § 2 ods. 1, § 366 zákona č. 161/2015 Z.z. Civilného mimosporového poriadku (ďalej len „CMP“), § 71 ods. 1 Zákona o rodine. Poukázal na inštitút neodkladného opatrenia, jeho účel a podmienky nariadenia. Konštatoval, že obsahom neodkladného opatrenia vo veciach výživného má byť uloženie povinnosti platiť výživné. Neodkladným opatrením možno nariadiť povinnej osobe platiť výživné, avšak len v nevyhnutnej miere tak, aby to postačovalo aspoň na uhrádzanie základných nevyhnutných životných nákladov. Súd prvej inštancie dospel k záveru o potrebe nariadenia neodkladného opatrenia stanovením povinnosti povinnému platiť navrhovateľke výživné na manželku v sume XXX Eur. Mal za to, že navrhovateľka osvedčila potrebu neodkladnej úpravy pomerov účastníkov nariadením neodkladného opatrenia, pretože povinný neprispieva na výživu navrhovateľky na zabezpečenie jej výživy v nevyhnutnej miere. Navrhovateľka osvedčila rodinný vzťah s povinným, ktorý je jej manželom, ktorý opodstatňuje platenie výživného pre ňu ako pre manželku. Poukázal na to, že výživné v neodkladnom opatrení podľa § 366 CMP sa určuje len v nevyhnutnej miere, t.j. bez ohľadu na rozsah odôvodnených potrieb oprávnenej osoby má výživné postačovať na uhrádzanie len základných životných potrieb. Výživné sa v nevyhnutnej miere sa v neodkladnom opatrení určuje aj v prípade, že by rozsah možností a schopností povinnej osoby umožňoval výživu oprávnenej osoby uspokojovať vo vyššej miere.

Súd prvej inštancie pri určení povinnosti povinného platiť výživné pre manželku prihliadol na to, že navrhovateľka na území Slovenskej republiky nepoberá žiadne príspevky, z dôvodu neznalosti

slovenského jazyka nie je zamestnaná, pričom tento stav jej odkázanosti zapríčinil výlučne a jedine povinný, ktorý napriek právoplatnému a vykonateľnému súdnemu rozhodnutiu, toto nerešpektuje a navrhovateľka s dieťaťom nedobrovoľne zostáva na území Slovenskej republiky. Za nevyhnutné vyhodnotil jej náklady na bývanie, stravu, ošatenie, cestovné a iné spolu vo výške XXX eur mesačne. Vychádzal z tvrdenia navrhovateľky o dosahovanom príjme povinného vo výške minimálne X.XXX eur. Dospel k záveru, že povinný je schopný neodkladným opatrením stanovené výživné pre manželku uhrádzať aj s prihliadnutím na jeho vyživovaciu povinnosť k maloletému dieťaťu účastníkov.

3. Proti tomuto uzneseniu podal, prostredníctvom zvoleného právneho zástupcu, odvolanie manžel - osoba povinná podľa návrhu platiť výživné, žiadajúc, aby odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie zmenil a návrh zamietol, nakoľko dôvody, pre ktoré bolo vydané v čase rozhodovania neexistovali a v súčasnosti naďalej neexistujú. Súdu prvej inštancie vytkol, že neboli splnené procesné podmienky (§ 365 ods. 1 písm. a/ CSP), súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 365 ods. 1 písm. b/ CSP), súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam (§ 365 ods. 1 písm. f/ CSP), jeho rozhodnutie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 365 ods. 1 písm. h/ CSP) a že súd prvej inštancie nesprávne alebo neúplne zistil skutočný stav veci (§ 62 ods. 1 CMP). Napadnuté rozhodnutie považoval za nesprávne a nezákonné, vydané za nesplnenia procesných podmienok z dôvodu, že o predmetnom návrhu konal a rozhodoval miestne neprislúšny súd. Mal za to, že adresa navrhovateľky uvedená v návrhu nie je jej skutočná, ani evidovaná adresa trvalého pobytu na území SR, na tejto adrese sa nezdržiava a aktuálne sa prechodne nachádza na adrese S. XX, XXX XX U.. R. na to, že skutočná adresa trvalého pobytu navrhovateľky sa nachádza v J., M. N. XX, teda miestne príslušným na rozhodovanie o veci je Okresný súd Malacky. Zdôraznil povinnosť súdu skúmať ex offa v súlade s ust. § 5 CMP, či sú splnené procesné podmienky. Namietal, že napadnuté rozhodnutie súdu bolo doručené adresátovi R. E. na adresu M. N. XX, XXX XX J., kde však nemá trvalý pobyt a na tejto adrese sa nezdržiava. Poštovú zásielku obsahujúcu napadnuté uznesenie prevzal jeho otec R. E., nar. XX.XX.XXXX. Mal za to, že nesprávnym doručením rozhodnutia došlo k nesprávnemu postupu súdu prvej inštancie. Zdôraznil, že miesto jeho pobytu sa nachádza na adrese H. XXX, XXX XX H., ktorú adresu je možné zistiť aj z Centrálného registra adries. Znemožnenie uskutočňovať procesné práva mu bolo spôsobené nedoručením napadnutého rozhodnutia, o ktorom sa dozvedel nahliadnutím do súdneho spisu dňa 29.05.2018. Z procesnej opatrnosti podal odvolanie z uvedených dôvodov: Namietal, že navrhovateľka neosvedčila potrebu neodkladnej úpravy pomerov, neosvedčila dôvodnosť návrhu a trvanie nároku, neuviedla popis rozhodujúcich skutočností v súlade s ust. § 325 ods. 1 a § 132 CSP, pričom súd rozhodol len na základe jej tvrdení. Poukázal na to, že manželka ho nikdy nevyzvala, ani ho nepožiadala o výživné. Spochybnil náklady vyčíslené navrhovateľkou a vyšpecifikované súdom prvej inštancie ako nevyhnutné, t.j. náklady na stravu, ošatenie, bývanie, cestovné a iné vo výške XXX eur mesačne. Takto vyčíslené náklady považoval za nereálne, účelové a dôvody uvedené v návrhu za nelogické, nepravdivé a nezmysly. Za zavádzajúce považoval tvrdenia o nemožnosti navrhovateľky zamestnať sa z dôvodu jazykovej bariéry, keďže navrhovateľka ovláda slovenský jazyk na základnej komunikačnej úrovni, od augusta 2008 do januára 2015 žila s ním a maloletou Z. na Slovensku, kde bola zamestnaná v spol. Z. a J. Y. s.r.o. a poberala plat vo výške X.XXX eur mesačne. Poukázal na dosiahnuté vysokoškolské vzdelanie navrhovateľky, skutočnosť, že ovláda dva svetové jazyky - španielčina a angličtina, vie sa dorozumieť po slovensky a nič jej nebráni zamestnať sa na Slovensku. Aj v súčasnosti spol. Z. ponúka voľné pracovné pozície s nástupným platom X.XXX eur mesačne. Mal za to, že navrhovateľka jej neschopnosť zamestnať sa a rozdielnu životnú úroveň povinného a navrhovateľky neosvedčila. Spochybnil výšku nákladov na bývanie vyčíslených navrhovateľkou z dôvodu, že na adrese N. 8, U. sa nachádza 3 podlažný rodinný dom postavený na parcele o rozlohe 141 m², čo považuje za vysoký nadštandard. Poukázal na ponuky na prenájom 1 izbového bytu v mestskej časti U. - Q. J. pohybujúce sa v sumách od XXX do XXX eur mesačne. Rovnako namietal vyčíslenú výšku nákladov na cestovné do J. a H. vo výške XXX eur mesačne. Uviedol, že dcéru viackrát viezol za navrhovateľkou na vopred dohodnuté miesto v rámci centra Bratislavy. Ak by navrhovateľka cestovala za maloletou, cena cestovného lístka predstavuje z Bratislavy do J. 4,30 eur a cena spätného lístka z Bratislavy do H. 3,50 eur. Tieto náklady navrhovateľky považoval za nepreukázané a výdavky na cestovné za nedôvodné a neodzrkadľujúce realitu. Nesúhlasil s tvrdením súdu prvej inštancie, že navrhovateľka osvedčila rodinný vzťah k nemu, nakoľko nepredložila sobášny list, pričom na verejnosti sa vyjadruje, že je rozvedená. Nesúhlasil s postupom súdu, ktorý pri rozhodovaní vychádzal len z navrhovateľkou prezentovaného príjmu povinného vo výške X.XXX eur mesačne bez akéhokoľvek podporného dôkazu, pričom z výpisu

z obchodného registra nemá vo vzťahu k osvedčeniu príjmu povinného žiadnu relevanciu. Rovnako nesúhlasil so záverom súdu prvej inštancie, že stav odkázanosti navrhovateľky zapríčinil výlučne on, ktorý napriek vykonateľnému a právoplatnému rozhodnutiu, toto nerešpektuje a navrhovateľka s dieťaťom nedobrovoľne zostáva na území Slovenskej republiky. Poukázal na uznesenie Ústavného súdu SR zo dňa 08.03.2018, v zmysle ktorého Ústavný súd SR rozhodol vo výroku I a II tak, že sťažnosť R. E. prijíma na ďalšie konanie a odložil vykonateľnosť uznesenia Okresného súdu Bratislava I č.k. 3P/91/2017-276 z 29.06.2017 v spojení s uznesením Krajského súdu v Bratislave č.k. 20CoP 46/2017 z 18.09.2017, teda dané rozhodnutia nie sú vykonateľné a nemôže byť nariadený návrat maloletej do P. republiky. Tvrdenia navrhovateľky o právoplatnosti a vykonateľnosti predmetných rozhodnutí súdov považoval za zavádzajúce. Mal za to, že súd prvej inštancie nesprávne interpretoval pojem výživné v nevyhnutnej miere, nakoľko pre určenie výživného neodkladným opatrením sú rozhodujúce kritériá, a to schopnosti a možnosti povinného a skutočnosť, že sa má plniť výživné v nevyhnutnej miere, ktoré má postačovať na uhrádzanie základných životných potrieb, ktorými sú nevyhnutné náklady na bývanie, stravu a ostatné nevyhnutné základné výdavky, pričom všeobecne uznaná minimálna hranica príjmov jednotlivca, pod ktorou nastáva stav jeho hmotnej núdze (životné minimum na dospelého) je na dospelého jedinca určená vo výške XXX,XX eur. Namietal, že súd aktuálne nezohľadnil jeho schopnosti a možnosti a skutočnosť, že má plniť výživné v nevyhnutnej miere. Poukázal na to, že navrhovateľka ho nikdy neoslovila, že má problém nájsť si zamestnanie, aj napriek tomu, že niekoľkokrát jej ponúkol pomoc pri hľadaní práce. Zdôraznil, že pre neho je prvoradá starostlivosť o maloleté dieťa a jeho materiálne zabezpečenie. Uviedol, že navrhovateľka maloletú nijako nepodporuje, ani finančne ani materiálne. Všetky náklady na dieťa znáša on, ktorý aj v návrhu na rozvod manželstva uviedol minimálne možné výživné, aby navrhovateľku finančne nezaťažoval a všetko materiálne zabezpečenie maloletej preniesol na svoju osobu. V podaní označenom ako doplnenie odvolania povinný poukázal na správy zo šetrenia a úradný záznam ÚPSVaR zo dňa 25.05.2018, obsahujúce informácie o bydlisku navrhovateľky J. G. N. A. na adrese O. XX G, U. IV., ktorej je umožnené bývať v byte jej priateľky G. S. bez spísanej dohody, či nájmovej zmluvy, pričom na otázku nákladov na bývanie uviedla, že kamarátke nemusí za bývanie platiť. Zároveň poukázal na Nález Ústavného súdu SR č. II ÚS 148/2018-100 zo dňa 14.06.2018, z ktorého vyplýva, že rozhodnutie Okresného súdu Bratislava I č.k. 3P/91/2017-276 z 29.06.2017 v spojení s uznesením Krajského súdu v Bratislave č.k. 20CoP 46/2017 z 18.09.2017 neboli v čase podania návrhu navrhovateľky právoplatné ani vykonateľné. Nepovažoval preto za dôvodné vyslovenie názoru, že stav odkázanosti navrhovateľky zapríčinil výlučne on. V ďalšom podaní povinný poukázal na zamestnanie oprávnenej v minulých rokoch na území SR a navrhol, aby súd uskutočnil dopyt na sociálnu poisťovňu za účelom zistenia minulého mesačného príjmu oprávnenej za obdobie od augusta 2008 do januára 2015 a vyžiadal si súčasný príjem oprávnenej, ktorá je podľa jeho vedomostí zamestnaná. Uviedol, že stretnutia oprávnenej s maloletou sa realizujú jedenkrát týždenne z dôvodu zamestnania oprávnenej. Nesúhlasil s tvrdením o tom, že maloletá navštevuje ZŠ H. protiprávne a poukázal na vyjadrenie Okresného úradu Bratislava zaslané do konania o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. OÚ-BA-OS1-2018/016004 zo dňa 19.01.2018 vedeného na Krajskom súde v Bratislave pod sp.zn. 6S/34/2018, z ktorého vyplýva, že riaditeľka ZŠ neporušila žiaden predpis pri prijímaní maloletej na povinnú školskú dochádzku. K vyjadreniu o podpise na doručenke uviedol, že ak má oprávnená dôvodnú pochybnosť o tom, koho podpis je na doručenke, má možnosť osloviť grafológa, ktorý vykoná dôkladné overenia jeho pravosti. K finančným pomerom uviedol, že spoločnosť R., s.r.o je v súčasnosti zadĺžená, hradí úver v značnej hodnote, ktorý je splácaný zo zisku spoločnosti. Motorové vozidlo zn. VW W. si požičiava od rodičov a využíva ho na pracovné účely a prevoz maloletej. Zdôraznil, že od 18 rokov veku pracuje, jeho príjem činí XXX eur mesačne netto a z tohto príjmu hradí náklady pre seba a maloletú. Poukázal na to, že maloletá chce žiť na Slovensku, slovenský jazyk ovláda ako svoj materinský jazyk, tu má vybudované sociálne a rodinné väzby, okrem 1 a pol roka, kedy bola svojvoľným konaním oprávnenej neoprávnené premiestnená v P., žila na Slovensku, ktoré považuje za svoj domov. Uvedené okolnosti boli preukazované aj v súdnych konaniach a vyplývajú z viacerých psychologických správ. Dal do pozornosti, že doposiaľ nebola maloletá žiadnym právoplatným rozhodnutím súdu zverená do osobnej starostlivosti žiadneho z rodičov.

4. Navrhovateľka vo vyjadrení k odvolaniu povinného prostredníctvom právnej zástupkyne navrhla napadnuté rozhodnutie potvrdiť. Poukázala na to, že na územie Slovenskej republiky pricestovala spolu s maloletou za účelom realizácie styku otca s maloletou počas prázdnin vo februári 2017. Otec jej však odmietol maloletú po skončení prázdnin odovzdať na jej vrátenie do P. a túto neoprávnené zadržáva na území Slovenskej republiky. Tento protiprávny stav trvá od marca 2017 a naďalej, aj napriek rozhodnutiam súdov. Potvrdila, že Ústavný súd SR rozhodol o sťažnosti povinného, avšak

nález Ústavného súdu sa zaoberá len procesným prvkom, a to doručovaním rozhodnutí súdom a poštou. Uvedená vada sa plne odstránila prevzatím rozhodnutí otcom, čím uznesenie Okresného súdu Bratislava I č.k. 3P/91/2017-276 zo dňa 29.06.2017 v spojení s uznesením Krajského súdu v Bratislave č.k. 20CoP 46/2017-487 zo dňa 18.09.2017 nadobudlo právoplatnosť dňa 11.07.2018 a vykonateľnosť vo výroku II a III dňa 26.07.2018. Dala do pozornosti prebiehajúce súdne konanie o výkon rozhodnutia vedené na Okresnom súde Bratislava I pod č.k. 5Em/1/2018 na základe uznesenia Okresného súdu Bratislava I č.k. 3P/188/2017-52 zo dňa 06.12.2017 v spojení s rozhodnutím Krajského súdu v Bratislave č.k. 11CoP/15/2018-140 zo dňa 24.01.2018, ktorým bolo nariadené neodkladné opatrenie o styku matky s maloletou Z. ako vhodné opatrenia na zabezpečenie podmienok pre návrat maloletej. Povinný jej však maloletú neodovzdáva a predmetné rozhodnutie marí. Rovnako tak marí aj súdne rozhodnutie Okresného súdu Bratislava I zo dňa 25.05.2018 č.k. 2P/8/2018, ktorým bolo nariadené vhodné opatrenie úpravou styku navrhovateľky s maloletou počas letných prázdnin 2018. Poukázala na to, že povinný jej neumožňuje byť s maloletou osamote od 30.09.2017, stretnutia sa realizujú len v jeho prítomnosti a pod jeho dohľadom, veľmi občasne, pri výkone súdnych rozhodnutí jej bráni, maloletú od nej izoluje, neumožňuje jej byť s ňou a plnohodnotne tráviť čas, psychicky ju týra a nabáda proti nej, dieťa kontroluje 24 hodín denne, zamestnal sa v ZŠ H. ako asistent žiakov, aby bol v jej neustálej blízkosti. Stretnutia sa uskutočňujú len na základe svojvoľne povinného, výhradne v H., v domácnosti jeho rodičov a pod dohľadom rodiny. Nikdy jej nepomohol a neponúkol pomoc s prepravou. Maloletá uvedenú ZŠ navštevuje bez jej súhlasu a v rozpore s vydanými rozhodnutiami Okresného úradu Bratislava, odbor školstva. Tento prípad maloletej je známy verejnosti z dôvodu záujmu a medializácie. Zdôraznila, že nie je občiankou Slovenskej republiky, je cudzinkou, na území Slovenskej republiky sa zdržiava len z uvedených dôvodov, má udelené povolenie na pobyt na území SR. Uviedla, že rozhodnutie vydal súd, ktorý je jej najbližší, nakoľko od nehnuteľnosti na ul. M. N. v J. nemá kľúče a povinný vymenil zámky. Poukázala na to, že povinný aj s maloletou a svojou priateľkou sa zdržiavajú a bývajú na adrese M. N. XX v J., ktorú nehnuteľnosť však povinný predal svojmu otcovi bez jej súhlasu. Na adrese H. XXX bývajú rodičia povinného. Povinný nikdy nenamietal doručovanie rozhodnutí v súdnych konaniach na adresu M. N. XX v J., pričom túto adresu uvádzal aj v konaní o nariadenie návratu. Nesúhlasila s námietkou o porušení práva povinného v konaní, nakoľko zo založenej doručky nie je zrejmé, že ide o podpis otca povinného, a teda otec prevzal predmetnú písomnosť. Zdôraznila, že na území Slovenskej republiky sa nachádza z dôvodu protiprávneho konania povinného, ktorý zadržáva ich dcéru a nerešpektuje rozhodnutie súdu. Uviedla, že finančná situácia jej a povinného je neporovnateľná. Poukázala na to, že povinný je konateľom v obchodných spoločnostiach G., s.r.o., GAST Y., s.r.o., R., s.r.o., R., s.r.o., N. T., s.r.o., užíva byt, ktorý je v BSM oboch manželov, je užívateľom motorového vozidla zn. VW W.. Zdôraznila, že na Slovensku sa nachádza kvôli správaniu povinného a kvôli maloletej, je odtrhnutá od svojej rodiny a domovského prostredia, na nútený život na Slovensku musela čerpať z celoživotných úspor a úspor svojej rodiny, na Slovensku nepoberá žiadne príspevky a nemá žiadny príjem. Poprela, že by jej povinný pomáhal pri hľadaní práce. V P. je riadne zamestnaná ako audítorka, nemá možnosť však v EX. pracovať a žiť plnohodnotne, keďže jej povinný odmieta odovzdať dcéru. Nesúhlasila s tvrdením o cenových reláciách prenájmov bytov v Bratislave s poukazom na predložené ponuky prenájmov bytov. Zdôraznila, že svoju bytovú situáciu musela riešiť zo dňa na deň, je v neustálej neistote. Pridržiavala sa predloženého rozpisu výdavkov uvedených v návrhu. Nesúhlasila s tvrdeniami, že povinný hradí všetky náklady maloletej z dôvodu, že maloletá bola zverená do jej starostlivosti a vyživovaciu povinnosť voči maloletej má hradíť otec na jej účet. Rodinný vzťah k povinnému osvedčila predloženým sobášnym listom. Mala za to, že v prípade nariadenia neodkladného opatrenia stačí, ak je nárok osvedčený a tieto osvedčené základné skutočnosti sa javia ako vysoko pravdepodobné, čo súd i potvrdil. V ďalšom podaní zdôraznila, že nález Ústavného súdu nezmenil protiprávnosť konania povinného, nakoľko sa zaoberal len procesnou vadou. Finančná situácia jej a povinného je neporovnateľná a životná úroveň povinného je podstatne vyššia. Poukázala na to, že je ťažké nájsť si zamestnanie, vzhľadom na jej pripravovaný návrat do P., kde má zázemie, rodinu a pracovné možnosti a ponuky. Navrhovateľka doložila do spisu List vlastníctva č. XXXX Úradu geodézie, kartografie a katastra SR, okres Malacky (preukazujúci vlastníctvo nehnuteľnosti - stavby bytový dom, zastavané plochy a nádvorcia nachádzajúcej sa v H., H. XXX, patriace R. E., nar. XX.XX.XXXX), Nájomnú zmluvu zo dňa 04.09.2017 (prenájom bytu v rodinnom dome na N. ul.č. X v U. so stanovenou výškou nájomného v sume XXX eur vrátane platieb za energiu a wifi, a zvýšením nájomného od 1.11.2017 na sumu XXX eur mesačne), prehľad ponúk nájomov nehnuteľností (cenové relácie od XXX eur mesačne do XXX eur mesačne), sobášny list osvedčujúci uzavretie manželstva s povinným dňa 06.02.2008, výzvu na hradenie výživného a upovedomenie o začatí exekúcie a doklady o platiach za stravu, rozhodnutia súdov o nariadení návratu maloletej Z. E. N., nar. XX.XX.XXXX do krajiny jej obvyklého pobytu do P. republiky a rozhodnutie o nariadení vhodných

opatrení na zabezpečenie podmienok pre návrat maloletého dieťaťa vo forme neodkladného opatrenia o úprave styku matky s maloletou Z. E. N., články z tlače ohľadne „únosu“ maloletej Z., správu ÚPSVaR Malacky z 25.5.2017, výpisy z obchodného registra spol. G., s.r.o., E. Y., spo.. s.r.o., S. Z. s.r.o., R. s.r.o., R. s.r.o., R. O., s.r.o., N. T. s.r.o., v ktorých figuruje ako spoločník R. E., H. XXX, prehľad o firme R. s.r.o. (preukazujúci tržby spoločnosti v roku 2017 vo výške XXX.XXX eur), Kúpnu zmluvu uzatvorenú dňa 18.07.2012 medzi predávajúcim Reality - IPV, s.r.o. a kupujúcim R. E., nar. XX.X.XXXX, H. XXX, predmetom ktorej je kúpa nehnuteľnosti nachádzajúcej sa v katastrálnom území Malacky (byt) zapísaný na LV č. XXXX.

5. Odvolací súd preskúmal vec, v ktorej nie je viazaný rozsahom a dôvodmi odvolania podľa § 65, § 66 CMP, bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 378 ods. 1 CSP, a dospel k záveru, že odvolanie manžela - osoby povinnej podľa návrhu platíť výživné je čiastočne dôvodné.

6. Podľa § 325 ods. 1 CSP, neodkladné opatrenie môže súd nariadiť, ak je potrebné bezodkladne upraviť pomery alebo aj je obava, že exekúcia bude ohrozená.

7. Podľa § 388 CSP, odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie zmení, ak nie sú splnené podmienky na jeho potvrdenie, ani na jeho zrušenie.

8. Neodkladné opatrenie je prostriedkom procesnej prevencie, ktorým sa predbežne, dočasne a urýchlene upravujú pomery účastníkov. Neodkladné opatrenie nie je konečné rozhodnutie a jeho účelom je dočasná úprava pomerov účastníkov. Podmienkou pre jeho vydanie je osvedčenie, že bez okamžitej i keď len dočasnej úpravy právnych pomerov, by bolo právo účastníka ohrozené. Nariadením neodkladného opatrenia navrhovateľ nenadobúda práva, o ktorých bude rozhodnuté až rozhodnutím vo veci samej. Z charakteru neodkladného opatrenia vyplýva, že pred jeho nariadením je nutné, aby boli osvedčené aspoň základné skutočnosti, potrebné pre záver pravdepodobnosti nároku, ktorému sa má poskytnúť predbežná ochrana, ako i osvedčenie, že existuje nebezpečenstvo bezprostrednej ujmy. Osvedčovanie nároku na rozdiel od dokazovania (vo veci samej) znamená, že súd prostredníctvom označených dôkazov zisťuje najvýznamnejšie skutočnosti dôležité pre rozhodnutie o návrhu na neodkladné opatrenie. Pri ich zisťovaní sa nemusí prihliadať na všetky procesné formality, ako pri riadnom procesnom dokazovaní, avšak výsledkom takéhoto postupu je, že osvedčované skutočnosti sa so zreteľom na všetky okolnosti prípadu, javia ako vysoko pravdepodobné. Obsahom neodkladného opatrenia vo veciach výživného má byť uloženie povinnosti platíť výživné. Neodkladným opatrením možno nariadiť povinnej osobe platíť výživné, avšak len v nevyhnutnej miere tak, aby to postačovalo aspoň na uhrádzanie základných nevyhnutných životných nákladov. Z ustanovenia § 71 Zákona o rodine vyplýva zákonná vyživovacia povinnosť medzi manželmi vychádzajúca z požiadavky, že manželia majú mať rovnakú životnú úroveň, čo je odôvodnené rovným postavením v právach a povinnostiach oboch manželov v manželstve. Ak si niektorý z manželov túto vyživovaciu povinnosť dobrovoľne neplní, môže sa druhý z nich obrátiť na súd. Aktívne legitimovaným na podanie návrhu je ten manžel, ktorého životná úroveň je nižšia ako životná úroveň druhého manžela, resp. ak mu druhý manžel neprispieva na výživu tak, aby životná úroveň bola zásadne rovnaká. Povinným je potom druhý manžel. Pokiaľ ide o rozsah neodkladným opatrením uloženej vyživovacej povinnosti zo strany povinného, rozsah tejto vyživovacej povinnosti vyplýva z § 366 CMP. Rozsah výživného v neodkladnom opatrení sa zásadne odlišuje od jeho rozsahu v konečnom rozhodnutí, okrem prípadu, ak nevyhnutná miera je súčasne aj limitom schopností a možností povinného manžela. Výrok neodkladného opatrenia nepredurčuje obsah meritórneho rozhodnutia. Výživné v nevyhnutnej miere je určené len na uspokojenie základných osobných (životných) potrieb oprávneného a nie je rozhodujúce, že povinný je schopný platíť aj vyššie dávky výživného tak, aby životná úroveň oboch manželov bola v zásade rovnaká. Takáto úprava výživného je možná len po vykonanom dokazovaní, vo veci samej, v konaní o výživné na manžela.

9. Odvolací súd sa stotožnil s názorom súdu prvej inštancie, že v danom prípade navrhovateľka preukázala potrebu bezodkladne upraviť pomery určením výživného povinnému. Odvolací súd uvádza, že navrhovateľka osvedčila rodinný vzťah s osobou povinnou podľa návrhu platíť výživné, ktorá je jej manželom, a ktorý vzťah opodstatňuje platenie výživného pre ňu ako pre manželku, ako aj osvedčila skutočnosť, že manželia spolu nežijú a nehospodária. Napokon uvedené skutočnosti povinný nerozporoval. Výživné nariadené neodkladným opatrením podľa § 366 CMP sa určuje len v nevyhnutnej miere, t.j. bez ohľadu na rozsah odôvodnených potrieb oprávnenej osoby, pričom výživné má postačovať len na uhrádzanie základných životných potrieb oprávnenej osoby a nie je rozhodujúce určiť výživné

v takej výške, aby životná úroveň obidvoch manželov bola v zásade rovnaká. Odvolací súd sa v celom rozsahu stotožňuje s dôvodmi napadnutého rozhodnutia, avšak výšku výživného určenú súdom prvej inštancie považuje za neprimerane vysokú a nezodpovedajúcu výživnému v nevyhnutnej miere. Z obsahu spisového materiálu vyplynulo, že navrhovateľka sa zdržiava na území Slovenskej republiky za účelom prevzatia svojej dcéry maloletej Z. po styku s otcom, ktorý sa realizoval v čase jarných prázdnin v roku 2017. Z dôkazov predložených navrhovateľkou je nesporná existencia súdneho sporu v konaní o nariadenie návratu maloletej Z. do krajiny jej obvyklého pobytu a z toho vyplývajúcich ďalších konaní o zabezpečenie primeraných vhodných opatrení a konaní o výkon rozhodnutí. Za daných okolností nemožno súhlasiť s argumentom povinného o možnosti navrhovateľky žiť na území Slovenskej republiky a zamestnať sa, nakoľko účel pobytu navrhovateľky na Slovensku je zjavný, rovnako ako skutočnosť, že dĺžku jej ďalšieho pobytu na území Slovenska nemožno predpokladať. Nemožno sa preto stotožniť s námietkami povinného vo vzťahu k schopnostiam a možnostiam navrhovateľky vykonávať prácu. Rovnako nemožno prihliadať na tvrdenie povinného o tom, že navrhovateľka vykonáva prácu a má príjem, keďže ide výlučne o tvrdenie, ničím nepreukázané. Odvolací súd prihliadal pri určení výšky výživného výhradne na výdavky navrhovateľky na zabezpečenie jej základných potrieb spočívajúcich v platbe za bývanie a stravu. Pokiaľ povinný poukazuje na správu Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Malacky obsahujúcu informácie poskytnuté navrhovateľkou, že bývanie má poskytnuté bezplatne, odvolací súd poznamenáva, že uvedená okolnosť nemá vplyv na posúdenie návrhu jeho zamietnutím. Náklady súvisiace so zabezpečením bývania sú nepochybne nákladom každej bývajúcej osoby a základnou potrebou každého. V prípade, ak aktuálne navrhovateľke, vzhľadom na jej insolventnosť, poskytla bývanie tretia osoba bezodplatne, v rámci výpomoci, nemožno z toho vyvodiť záver, že navrhovateľka nemá povinnosť hradieť náklady na bývanie. K ďalším námietkam povinného týkajúcich sa vyčíslených nákladov na cestovné, ošatné a iné náklady, odvolací súd neprihliadal. Tieto námietky povinného a nároky oprávnenej budú predmetom dokazovania vo veci samej. Pokiaľ ide o rozporné tvrdenia manželov ohľadne výšky ich životnej úrovne a potreby určenia výživného na manželku, odvolací súd uvádza, že uvedené posúdi súd prvej inštancie v konaní vo veci samej, po riadne vykonanom dokazovaní. Odvolací súd neprihliadal ani na argument povinného o zabezpečení starostlivosti o maloleté dieťa narodené z manželstva účastníkov a zabezpečení jeho potrieb. Odvolací súd dáva do pozornosti povinnému, že predmetom daného konania je určenie výživného na manželku, teda výživné vzťahujúce sa výhradne k jej osobe. Z vyjadrenia povinného vyplýva, že je zamestnaný a je konateľom obchodnej spoločnosti, pričom sám potvrdil, že dosahuje príjem XXX eur mesačne netto a je vlastníkom nehnuteľnosti. Odvolací súd dospel k záveru, že je v možnostiach povinného prispievať na výživu manželky výživným vo výške XXX eur mesačne, ktorá suma za daných okolností zodpovedá výživnému v súlade s ust. § 366 CMP.

10. Námietky povinného o porušení jeho procesných práv, posúdil odvolací súd ako nedôvodné. Pokiaľ ide o doručenie napadnutého uznesenia, z obsahu spisu vyplýva, že rozhodnutie bolo doručované na adresu: R. E., M. N. XX, J.. Rozhodnutie bolo riadne prevzaté dňa 25.05.2018, o čom svedčí podpis prevzatia na doručenke. Odvolací súd rovnako prihliadol na skutočnosť, že odvolanie voči napadnutému rozhodnutiu bolo podané včas, doručené súdu prvej inštancie dňa 08.06.2018. Zároveň je treba konštatovať, že v odvolaní povinný reagoval na napadnuté rozhodnutie, jeho odôvodnenie a využil v plnom rozsahu svoje právo podať odvolanie voči rozhodnutiu. Z podaného odvolania vyplýva, že povinný bol riadne oboznámený s obsahom napadnutého rozhodnutia. Pokiaľ povinný namieta, že uznesenie súdu prvej inštancie mu nebolo doručené na jeho správnu adresu, odvolací súd konštatuje, že povinný nepreukázal, že na adrese, na ktorú mu bolo doručené napadnuté rozhodnutie sa nezdržiava, resp. na tejto adrese nebýva. Napokon je potrebné konštatovať, že činnosťou súdu prvej inštancie bolo lustráciou v Registri obyvateľov zistené, že R. E., nar. XX.XX.XXXX (otec povinného) býva na adrese H. XXX, okres J. s dátumom prihlásenia dňom 12.11.2001, z čoho možno vyvodiť záver o pochybnostiach tvrdení povinného vo vzťahu k jeho pobytu.

11. Odvolací súd rovnako neprihliadal na námietku, že vo veci rozhodoval nepríslušný súd, vzhľadom na adresu trvalého pobytu navrhovateľky. Z obsahu spisu nesporne vyplýva, že navrhovateľka sa v čase podania návrhu zdržiavala na adrese N. ul. X v U., čo je zrejmé z Nájomnej zmluvy a potvrdené i správou ÚPSVaR zo dňa 25.05.2018, v ktorej navrhovateľka potvrdzuje, že na adrese N. 8, U. sa bude zdržiavať do konca mája 2018. Skutočnosť, či má navrhovateľka evidovaný trvalý pobyt na adrese, ktorú označuje povinný, nie je z obsahu spisu zrejmá. Odvolací súd poukazuje na ust. § 41 ods. 1 CSP a skutočnosť, že súd skúma miestnu príslušnosť iba na námietku žalovaného uplatnenú najneskôr pri prvom procesnom úkone, ktorý mu patrí. Rovnako poukazuje na charakter neodkladného

opatrenia a procesný postup pri rozhodovaní o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia, keď sa navrhovateľ o tomto návrhu podľa výsledku konania nemusí dozvedieť a nemá možnosť ani uplatniť právo namietať miestnu príslušnosť súdu na konanie, resp. o danom konaní sa dozvie až z vydaného rozhodnutia, ktorým súd nariadil neodkladné opatrenie. Odvolací súd dospel k záveru, že vzhľadom na charakter rozhodnutia formou neodkladného opatrenia, súd prvej inštancie nepochybil, keď o tomto návrhu rozhodol, a takéto rozhodnutie nezakladá dôvod na jeho zrušenie odvolacím súdom podľa § 389 CSP.

12. Na základe uvedeného odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie podľa § 388 CSP zmenil, tak ako je uvedené vo výroku tohto rozhodnutia.

13. Toto rozhodnutie prijal senát odvolacieho súdu pomerom hlasov 3:0 (§ 393 ods. 2 CSP).

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolať musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).